

§ 3.

I lovens § 6 indsættes i stedet for stk. 2 og 3 følgende bestemmelse som nyt stk. 2:

Forsåvidt et ved regnskabsårets afslutning konstateret tab på medlemmer, selskaber og foreninger m. v., der har fået overdraget effekter på kontrakt, ikke kan afholdes af årets driftoverskud, dækkes tabet eller den resterende del heraf af reservefondens midler. Hvis reservefonden herved bliver nedbragt til under 5 pct. af lånene fra statskassen ved regnskabsårets afslutning, bæres halvdelen af det tab, hvorved reservefonden vil blive nedbragt under 5 pct., af statskassen.

§ 4.

Til lovens § 7, stk. 3, føjes som nyt punktum: „Arbejdet hermed kan ved ledighed eventuelt overdrages hovedrevisoraterne“.

§ 5.

I lovens § 9, 4. linie, ændres ordene „og tærskeselskaber“ til: „tærskeselskaber og traktorsammenslutninger“.

§ 6.

Landbrugsministeren bemyndiges til at lade genoptrykke lovebekendtgørelse nr. 197 af 11. april 1949 med de af lov nr. 128 af 28. marts 1951 og nærværende lov følgende ændringer.

Bemærkninger til lovforslaget.

Fra de samvirkende danske indkøbsforeninger har landbrugsministeriet modtaget henvendelse om at tilvejebringe hjemmel for, at der gennem indkøbsforeningerne i større omfang end hidtil kan ydes lån til mindre landbrugere til indkøb af tekniske hjælpemidler til brug i deres husholdninger samt til indkøb af traktorer med tilbehør.

Da det skønnes rimeligt, at de mindre landbrugere i så vidt omfang som muligt bliver i stand til at anskaffe moderne redskaber og maskiner ikke blot til landbrugsbedrifterne, men også til husholdningsbrug, har man udarbejdet nærværende lovforslag, til hvis enkelte bestemmelser følgende skal bemærkes:

Til forslagets § 1.

Da der af det ved lov nr. 128 af 28. marts 1951 bevilgede beløb på 4 mill. kr. nu kun er til rest ca. 700 000 kr., foreslås bevillingen til udlån til indkøbsforeningerne forhøjet med 11 mill. kr. til 25 mill. kr., og finansåret 1954—55 ændret til 1959—60.

I stedet for de nærmere opregnede genstande, som foreningerne efter § 2, litra a, i den nugældende lov er berettiget til at indkøbe til deres medlemmer, vil foreningerne efter forslaget være berettiget til at foretage indkøb af enhver slags maskiner og tekniske hjælpemidler, der skønnes nyttige og praktiske til anvendelse i medlemmernes bedrifter og husholdninger. Det beløb, der i de enkelte tilfælde hertil kan anvendes af foreningens midler, foreslås forhøjet fra 1 500 kr. til 2 000 kr. Det indkøbte bliver som hidtil foreningernes ejendomsret undergivet, indtil købesummen med renter og omkostninger er betalt eller afdraget.

Der foreslås endvidere tilvejebragt hjemmel for, at der kan foretages indkøb af traktorer til sammenslutninger af medlemmer på mindst 3 ejere eller brugere af mindre landbrugsejendomme, dog at det i så henseende skal være tilstrækkelig, at disse medlemmers ejendomme gennemsnitlig ikke overstiger 20 000 kr. jordværdi. For sådanne indkøb og for indkøb til hesteavlforeninger, kvægavlsforeninger og tærskeselskaber, der kan udgøre indtil 10 000 kr., tænkes udfærdiget særlige kontrakter, der udarbejdes af landbrugsministeriet og skal underskrives af samtlige medlemmer af sammenslutningerne eller af foreningernes eller selskabernes samlede bestyrelse. Medlemmerne af sammenslutningerne, foreningerne eller selskaberne skal hæfte solidarisk for lånenes tilbagebetaling. Lånene skal afdrages indenfor højst 5 år fra disses ydelse.

Efter den nugældende lov skal foreningerne til deres reservefond hvert år af de af medlemmerne indbetalte renter henlægge et beløb, der svarer til $\frac{1}{2}$ —1 pct. af udlånsmassen. Reservefonden skal udgøre mindst 5 pct. af lånene fra statskassen. Da flere af foreningerne nu på denne måde har hensat så store beløb, at deres reservefonds udgør 15—20 pct. af lånene fra statskassen, foreslås det, at foreningerne, når deres reservefonds andrager 10 pct. af lånene fra statskassen, ikke skal være pligtig at foretage yderligere henlæggelse til deres reservefond, således at de efter indhentet samtykke fra landbrugsministeren kan anvende den overskydende del af reservefonden til formål, der tjener foreningernes interesser.